1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 4 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven [illegible], behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

[illegible]EN, den 28. April. Eergisteren is te Langerwehe, [illegible] spoorweg tusschen Duren en Eschweiler gelegen, [illegible] toren door eenen blikseinstraal in brand geslagen. [illegible] geheele met leijen gedekte spits is tot op de toren[illegible] afgebrand.

— Men meldt uit het Zwitsersche kanton Walliserland, [illegible] het dorp Bordeaux, tot de gemeente Martigny-Combe [illegible]rende, door een dergelijk lot als voor weinig tijd in [illegible]bunderland het dorp Felsberg, bedreigd wordt. Ten [illegible]ge der laatste regens zijn geweldige klompen rotsge[illegible] geborsten, en doen eenen bergval duchten, die het [illegible] en met hetzelve een deel van den weg over den St. [illegible]ardsberg kan overstelpen. De bewoners hebben zich [illegible] verwijderd en al hunne tilbare have medegenomen.

— De *Moniteur Grec* behelst een zeer belangrijk artikel [illegible] den scheepsbouw in Griekenland. Daarin wordt onder [illegible] gezegd:

[illegible] zal het in Europa onbegrijpelijk vinden, hoe het der [illegible]sche reederij heeft mogen gelukken, na den ramp[illegible]igen oorlog, in zoo korten tijd 3000 schepen te [illegible] en te bemannen; maar dit wordt duidelijk, [illegible]eer men de bevattelijkheid der Grieken nagaat, welke [illegible] bij weinige zeevarende volken in zulk eenen hoogen [illegible] zal aantreffen. Het valt in het overige Europa moeije[illegible] een schip uit te rusten, indien geen kapitalist de onkos[illegible]draagt en de reeder voor de proviandering en de bezoldiging [illegible]schepelingen zorg draagt. In Griekenland vereenigen [illegible] kapitalisten, scheepsbouwmeesters, kapiteins en matro[illegible]. Men koopt de noodige bouwstoffen, het schip wordt [illegible]uwd, van stapel gelaten, bevracht; de kapitein neemt [illegible]aartuig onder zijne leiding, de manschap gaat aan boord [illegible]en kiest het ruime sop. Niemand heeft een bepaald [illegible]ement, maar men deelt de winst naar eene zekere ver[illegible]ing, en hiermede loopt alles af. Na eenige jaren is [illegible] schip afbetaald en het eigendom der matroozen gewor[illegible], die nu voor eigen rekening varen: iedere verpligting [illegible]chen hen en den reeder heeft opgehouden, en zij nemen [illegible]gen in voor een vrachtloon, waarbij andere natien be[illegible]rlijk hare rekening zouden vinden. Daar kapitein en [illegible]roozen weten, dat zij de zuinigheid boven alles betrach[illegible] moeten, zijn zij buitengemeen matig; eene hoedanigheid, [illegible] de oostersche natien over het algemeen eigen is. [illegible]f vijf matroozen nemen de dienst waar op een schip, [illegible] men elders er tien of twaalf noodig heeft. Hun [illegible] bestaat doorgaans uit scheepsbeschuit, eenige uijen, [illegible] en gedroogde vijgen.

ENGELAND.

— Op den 14. maart laatstleden is de amerikaansche [illegible]boot *Henry Clay*, aan boord hebbende meer dan 300 [illegible]nen, op de kust van Squam-Beach, niet ver van New[illegible], geworpen geworden. De staat der zee was zoo ver[illegible], dat men eerst, na twee nachten in eenen verschrik[illegible]ken toestand te hebben doorgebragt, een middel tot red[illegible] heeft kunnen beproeven. Dit middel bestond in een [illegible] wijnvat, waarvan men den eenen bodem had inge[illegible], en langzaam met ballast te water werd gelaten, [illegible]einde hetzelve niet te doen omslaan. De passagiers wer[illegible] nu drie aan drie achtervolgende, in dit brooze vaartuig [illegible]rgelaten, hetwelk steeds ging, en kwam van het vaar[illegible] naar het strand en terug. Op die wijze gelukte het [illegible] passagiers van de tweede kajuit en 145 van het tusschen[illegible] te redden, benevens de bemanning van het schip, welke het laatst op haren post bleef. Het allerlaatst verliet de [illegible]itein den hem toevertrouwden bodem. Zes personen [illegible]ben bij eene eerste poging tot redding, welke men turn [illegible] opgegeven, een graf in de golven gevonden.

— Men heeft te Londen, den 28. tijdingen ontvangen van Lissabon tot 21, van Vigo en Corogne tot den 23. dezer. Zij bevestigen de tijding dat er een hevige opstand in de provincie Minho is uitgebroken. Volgens de laatste tijdingen, waren de insurgenten meester van verscheidene belangrijke plaatsen dier provincie. Zij zijn insgelijks meester van Fundao, in de provincie Beira en van Covilha, in de provincie waarvan Lissabon de hoofdplaats is. Volgens het rapport van den minister van binnenlandsche zaken, tellen de insurgenten meer dan 3000 man onder de wapens, en is de opstand zeer verontrustend.

Het schijnt dat eene belasting de oorzaak is van den opstand. Te Lissabon verbergen de lagere klassen niet, dat zij het met de insurgenten houden. Troepen zijn ter plaats gezonden, en men zegt zelfs dat er gevechten hebben plaats gehad.

— De engelsche dagbladen laten nimmer eene gelegenheid voorbijgaan, om te doen zien, hoeveel volk en geld het bezit van Algerië aan Frankrijk kost; maar zij ontveinzen zorgvuldig de verliezen, welke hun de oorlogen in China en Oost-Indië kosten. Het blijkt echter, dat het klimaat in die gewesten ook vele mannen wegmaait, daar het 14e. regement ligte dragonders, 600 mannen sterk was, toen hetzelve over zes jaar naar Calcutta vertrok, thans bijna geheel is uitgestorven. Edoch, bij de onlangsche terugkomst in Engeland telde dit regement maar 35 soldaten en 3 officieren.

FRANKRIJK.

— Men verzekert dat verscheidene beroemde veroordeelden, ter gelegenheid van den 1 mei, genade zullen erlangen. Onder dit getal bevindt zich mevr. *Laffarge*, welker straf zoude veranderd zijn in tien jaren tuchthuisstraf, en welke tien jaren zullen versmelten in de jaren welke zij reeds gezeten heeft.

— Een diefstal, die met eene ongemeene stoutheid werd uitgevoerd, vinden wij in het dagblad *Le Droit* verhaald. De heer *de B.*, rijke grondeigenaar, wonende in de *rue de Lancry*, ontving, vrijdag laatstleden, het bezoek van een persoon die voorgaf dat hij wegens zijn notaris kwam. Het was een man van omtrent dertig jaren, gekleed in een zwart kleed, dat er reeds eenigzins versleten uitzag. Maar de heer *de B...*, die 92 jaren oud en wiens gezigt verzwakt is, lette niet op deze bijzonderheid. Alleen met den vreemdeling gebleven zijnde, verzocht hij hem neêr te zitten, en wachtte op hetgeen deze hem te zeggen had.

« Mijnheer, begon de boodschapper van den notaris, er zijn thans valsche banknoten in omloop, en daar gij er onlangs eenige ontvangen hebt, zoo heeft M.., mij verzocht, bij u te komen om ze te bezien; want men heeft een der namakers aangehouden, en indien er eenige banknoten van zijn fabriek waren, onder degene die gij bezit, zoo zoude men misschien, als men nog in tijds kwam, een gedeelte van het beloop kunnen terug krijgen. — Maar, heeft *M...* u geen brief gegeven? — vroeg de heer *de B...* die aarzelde zijne banknoten eenen onbekende ter hand te stellen. — Neen, mijnheer, antwoordde deze, ik ben zijn broeder, en hij heeft niet gedacht dat dit voor mij noodig was. — Dit is wat anders, zei de oude grondeigenaar, en zich naar zijne kas wendende, haalde hij er een pak uit van de waarde van 21.000 francs, die hij den vreemdeling overhandigde. Deze bezag de banknoten een voor een, hield ze naar het licht, en eindigde met te zeggen dat zij allen goed waren, — Gij kunt ze zelf zoo goed verifiëren als ik, als gij er zult ontvangen, — zeide hij; — het is aan dit klein zwart puntje dat men ze herkent.

De heer *de B...* nam een vergrootglas en zocht te vergeefs naar het zwart puntje; maar hij schreef dit toe aan de zwakheid zijner oogen, en bedankte vriendelijk de gedienstige persoon voor de moeite die hij genomen had.

Eenige oogenblikken nadat hij weg was, schoot het den heer *de B...* op eens te binnen, dat zijn notaris, wiens familie hij zeer goed kende, geen broeder had. Die gedachte deed hem zijn pak met banknoten onderzoeken. Er ontbraken er voor 10,500 francs. « Juist de helft heeft de schelm mij gelaten, zeide hij al lagchende tot den commissaris bij wien hij zijne klagt deed; en daarin heeft hij zeer fraai gehandeld: hij had ze gemakkelijk altemaal kunnen medenemen."

NEDERLANDEN.

LEEUWARDEN, den 23. April. Volgens alhier ontvangene berigten, heeft zich in de omstreken van Akkrum een dolle hond vertoond, die reeds eenige runderen, schapen en honden moet hebben gebeten, zonder dat men echter tot heden daaromtrent verdere onheilen heeft vernomen.

— Velej landlieden in deze provincie klagen over de groote menigte slakken en muizen, welke zich op de velden en in de tuinen vertoont, en aan de opkomende gewassen zeer veel schade veroorzaakt. Men houdt dit voor een gevolg van den zachten winter en de weinige sneeuw, welke er gevallen is.

MIDDELBURG, den 1. Mei. Men verneemt, dat de inwijding van de nieuw gebouwde *Sint-Pieterskerk* der R. Kath. gemeente alhier op woensdag den 6. dezer zal plaats hebben. Deze plegtigheid zal worden verrigt door mgr. den baron *van Wykerslooth*, bisschop van Curium. De plegtigheden zullen des morgens ten zeven ure een aanvang nemen en door eene pontificale mis, welke ten half-elf ure zal beginnen, gevolgd worden.

VLISSINGEN, den 2. Mei. Het fregat *de Prins van Oranje*, hetwelk met den 1. mei in dienst gesteld is en waarover prins *Hendrik* het bevel zal voeren, voert 60 stukken en is bemand met 485 koppen.

— Den 26. dezer is uit Oostindië ter reede van Texel aangekomen Z. M. fregat *Jason*, laatst van St. Helena; dit fregat, hetwelk in het afgeloopen jaar Z. Exc. den gouverneur-generaal *Rochussen* overbragt, heeft thans overgevoerd de geschenken van den Keizer van Japan aan Z. M. den Koning. Zr. Ms. oorlogsbrik *de Zwaluw* had slechts den geleidenden brief, die in eene zware kist was gepakt, herwaarts gebragt.

— Bij koninklijk besluit van den 25. April 1846 is bepaald:

Art. 1. Op den 28. mei eerstkomende, worden buiten koers gesteld de *Zeeuwsche Rijksdaalders* of stukken van *twee gulden zestig cents*, welke geschonden of ongerand zijn; zullende van dingsdag den 19. tot en met donderdag den 28, derzelve maand mei, alsmede nog op vrijdag en zaturdag den 29. en 30. dier maand, gelegenheid tot derzelver inwisseling worden gegeven. De gedeelten van zeeuwsche rijksdaalders zijn in deze inwisseling niet begrepen.

Art. 2. De Zeeuwsche rijksdaalders, waarvan het omschrift ongeschonden is, en die gerand zijn, zullen tijdelijk in omloop blijven; wordende met aanvang van den 29. mei dezes jaars en tot het tijdstip van derzelver geheele inwisseling, op deze specie toegepast het 10 artikel der wet van den 18. december 1845 (*Staatsblad* No. 90).

GEMENGDE BERIGTEN.

De opstand in Spanje verbreidt zich meer en meer. By eene te houden revue te Madrid zal de koningin aan de troepen vertoond worden. — Kon. Victoria zal in mei op het paleis van Buckingham bevallen, indien althans staatszaken geen uitstel zullen noodig maken. — De uitvoer van vee, uit ons land naar Engeland, blyft zeer aanzienlyk; te vergeefs wenscht het gedeelte der lastendragende natie, op deze wyze ook wat tweebeenig vee kwyt te raken. — De Eerste Kamer vergadert weder den 6. mei. — In de groote kerk te Tiel is te klagen over de lastige tegenwoordigheid van Muggen. Men noodigt daar alle deskundigen uit den koster een middel hiertegen aan de hand te doen. — Te Antwerpen is een Snoek in de stadsgracht gevangen, die 27½ nederlandsche ponden weegt. Hy heeft een kind twee vingers en één duim afge-

DE EEN EN DE ANDERE. (1)

[illegible] Juan was den 7. october des morgens vroeg, op de hoogte [illegible] eilanden Curzolari, de oude Echinaden, gekomen, acht mijlen [illegible] Lepanto verwijderd. Toen riep hij eenen krijgsraad bijeen, [illegible] bij al de voornaamste chefs van het leger tegenwoordig waren. [illegible] Luis Requesens, groot commandeur van Castilie, wien Phi[illegible] in al de betrekkingen van Quizade in het koningrijk en bij [illegible] Juan geplaatst had, die onontwijkbare en voorzigtige man, [illegible] zich overal bevond, en altijd, om, al eene kwade schim, [illegible] glorierijke bedoelingen van den jeugdigen prins te verijdelen, [illegible] hem terug te keeren, gehoorzamende aan de geheime orders, [illegible] hij ontvangen had. Juan, vol vertrouwen op de belofte [illegible] den paus, en aangemoedigd door de magtige stem van Paul [illegible]scalchi, bisschop van Pienna, en door den aandrang van zijn [illegible] hart, deed echter bevelen geven voor eenen aanval, en bleef [illegible] houden naar Lepanto.

[illegible]eldra kreeg men de turksche vloot in het gezigt, die de [illegible]enen te gemoet stevende, de uitgestrekte linie harer zeilen [illegible] slagorde uitbreidende, en door eenen voordeeligen wind voort[illegible]. Ali en Pertau bevonden zich in het centrum, verdedigd [illegible]ende door de sterkste galleijen, terwijl Uluccialí, een Al[illegible] opperhoofd, links, en Mehemet en Sirocco, pacha's van [illegible]andrië, regts, de vleugels kommandeerden. Intusschen be[illegible]den die soldaten, welke naauwgezette vereerders van de wet [illegible] Profeets waren, met verdriet en een onheilspellend voorgevoel, [illegible]en dezen keer, in de slagorde niet den vorm van het heilige teeken der halve maan had in acht genomen.

Don Juan verdeelde zijne vloot in vier divisiën, waarvan er drie een gelijk front maakten, elk onderscheiden door de kleur van haar vaandel, en tusschen elkander de ruimte latende voor vier galleijen. De markies de Sainte-Croix, die de reserve kommandeerde, ontving bevel, om geen deel aan den slag te nemen, zoo lang als de vijandelijke schepen niets slaags waren.

Toen de laatste beschikkingen gemaakt waren, knielde don Juan neder, en rigtte zijne gebeden eerbiedig aan God en de Heilige Maagd; sedert den morgen reeds vermaanden de priesters het scheepsvolk op alle schepen, en predikten over eenen tekst, door den kardinaal Antonio Perenetto gegeven.

Vervolgens begaf don Juan zich in een brengentijner, en passeerde nog eens het geheele front der vloot, om de soldaten aan te moedigen en hen te vermanen tot een manmoedig gedrag. Met de eene hand op zijn' degen, toonde hij hun met de andere de beeltenis van Christus, voor wien zij gingen strijden, en eischte hun bloed voor Hem, die hen had vrijgekocht door het Zijne. Daarna maakte hij hun opmerkzaam op het gejammer van vele duizenden broeders, in ijzers geklonken, in de schepen der Barbaren; en op het feestgezang der Turken, over de ellende der Christenen. Hij toonde hun van verre de vijandelijke galleijen, beladen met ketens, welke voor hun bestemd waren, indien zij herweken, en beloofde hun in den naam Gods de overwinning. En de verrukte soldaten klonken met hunne wapens, en herhaalden onder elkander: *El es verdadero hyo del emperador*; hij is de ware zoon des keizers.

Kort daarna werd de admiraalsvlag geheschen, en een kanonschot gaf het sein tot den aanvang van het gevecht. Don Juan zeilde het eerst vooruit naar het admiraalschip der Turken en de strijd verspreidde zich langs de geheele linie.

Aan den regtervleugel deden de Turken in den beginne verscheidene decharges van pijlen; eene derzelve trof het hoofd van den generaal der Venetianen, Augustinus Barbarigo, die nog lang genoeg zijne pijnen overleefde, om getuige te zijn van de overwinning der Christenen. Contarini, zijn neef, die het kommando in zijne plaats opnam, sneuvelde in den strijd; doch de troepen, wanhopend over het verlies hunner bevelhebbers, streden met zoo veel woede, dat de Turken hunne schepen verlieten en zich op de kust wierpen.

Anders was het gesteld in het centrum. Elk schip bestreed zijnen vijand in een' tweestrijd op dood of leven, tot dat een van beiden zonk, sprong of geene strijders meer telde. Don Juan en Ali hadden elkander gezocht gelijk de goden in Homerus, en van hunne schepen, in eene dikke wolk van rook gehuld en onzigtbaar, was de tegenwoordigheid niet meer te onderscheiden, dan door het geknal hunner donderende losbrandingen, welker geraas verloren ging te midden van den donder van vierhonderd schepen.

Eindelijk verminderden echter de schoten, de rookwolken stegen omhoog, en aan den eenen kant zag men drijvende wrakken van masten en planken zwerven, rondom welke, met de uitdrukking van woede en wanhoop, honderden getulbande ongelukkigen dreven, aan den anderen kant kwam een ontramponeerd schip zegepralend te voorschijn, met het hoofd van Ali-Pacha naast deszelfs vlag prijkende. Op het gezigt werd de geestdrift der Christenen onbeschrijfelijk, terwijl den Muzelman niets meer overbleef dan wanhoop.

De oude generaal Pertau hield het eenige uren staande tegen vier schepen, tot dat hij eindelijk, rustende op zijne wapens, bedekt met wonden, al zijne soldaten gesneuveld aan zijne zijde, en zijn schip verwoest en door vlammen aangetast zag. Op dat verheven oogenblik vergat hij te sterven, en wierp zich in eene sloep.

(1) *Zie onze vorige.*

gbsten. Misschien is hy van de familie van de onlangs bekend gewörden Groningschen Walvisch. — Verdronken te 's Hage eene gepensioneerde dienstmeid van 70 jaren: mymeren was tot 't laatst haar hoofdwerk. — De uitgewekene Polen verdrinken zich liever dan door de Russen doodgemarteld te worden. — Te Steenderen heeft een ergelyk tooneel met het lyk van de dochter eener wylen arme vrouw plaats gehad. (Kaleid. 17.) Foei! Foei! regenten van Steenderen! — De min. van Hall heeft den koning een lagchend verschiet laten zien, beginnende na 1850, als belooning der opoffering van het tydelyke — De antiprohibitionnistische party in G. Brittanje is op 't punt van te triumferen. — De noodlottige represailles zyn in de Tweede Kamer goedgekeurd. — Jufv. V. te Utrecht heeft zich door ophanging van 't leven beroofd. — Prinses Marianne gaat over Deventer naar 't Heilig land,

INGEZONDEN STUKKEN.

MIDDELBURG, den 30. April 1846.

Is het waarheid, dat op den 6. Mei aanstaande de nieuwe Roomsch-Catholijke Kerk alhier plegtig door den Bisschop van Curium zal worden ingewijd?

Is het waarheid, dat de inwijding van die zoo lang gewensche Kerk Middelburgs R. C. ingezetenen veel vreugde verschaft, omdat zij zoo lang in eene soort van *onbruikbare schuur* hunne godsdienst moesten uitoefenen?

Ja, dat is waarheid!

Maar is het ook waacheid, dat bij de inwijding van dat Tempel-gebouw eene soort van *entré* is bepaald (zoo als op bals en concerten) als: voor elk lid der gemeente 75 cents en voor anderen *f* 1.50?

Ja, ook dat is waarheid, *want Pastoor en Kapellaan hebben dat, van den kansel, den geloovigen bekend gemaakt.*

Waarheid is het, dat huisgezinnen, tot dat kerkgenootschap behoorende, nog al talrijk, met weinig inkomsten, niet in staat zijn, deze voor hun zoo dierbare plegtigheid bij te wonen, en bij sommigen hunner rijst de vraag op: is dat wel billijk? mag men van een parochiaan bij de inwijding van *zynen* tempel *entré* vorderen? Anderen vragen zich af: is deze arbitraire maatregel, die geen dag mag zien, wel door de zon beschenen, vooral door de Son die in het vorstelijk 's Gravenhage zoo helder schijnt, en zijne stralen over alle R. C. bewoners van Oud-Nederland uitspreidt.

JAN LOOPER.

MENGELINGEN.

Eene goede raad aan alle Nederlanders.

Groot is nog, trots alle wetten en policie-maatregelen, het getal bedelaars langs straten en wegen. Iedereen klaagt hierover en de welgezinden zien het met droefheid. Intusschen staat het slechts aan de ingezetenen zelve, aan dit ongelukkig verschijnsel een einde te maken; want, als men niet langer geeft, houdt het vragen van zelfs op.

» Hoe onbarmhartig" zegt gij welligt; neen, het is juist barmhartigheid en medelijden, dat mij dus doet spreken; of meent gij, dat gij die ongelukkigen helpt met uwe aalmoezen, dat gij hunne armoede daarmede geneest? Het is er verre af. – Zoo lang de bedelaar aalmoezen ontvangt, zal hij deze gemakkelijke kostwinning verkiezen, boven den moeijelijker of minder voordeeligen arbeid; want het bedrag van hetgeen hij dagelijks ontvangt gaat dikwijls het loon van den vlijtigen werkman te boven.

» Maar," zegt gij. » hij kan geen werk vinden," ook hierin bedriegt gij u meestal. Hij zoekt het niet, en daarom vindt hij het niet, of, hij vindt niet juist dien arbeid, welke hem bevalt en maakt er zich af, met het lamme en in ons land zoo gewone *» dat is myn werk niet."*

In Duitschland, bij voorbeeld, kent menigeen meer dan één beroep, daar vindt gij den ambachtsman, wiens beroep stil staat, 's winters aan het klompen maken, aan het snijden van klein houten huisraad, aan het vervaardigen van doosjes en kinderspeelgoed. Wij, Nederlanders, koopen deze voortbrengselen van vreemde volksvlijt en geven aan onze ledigangers en bedelaars den kost om niet. Zie eens rond in onze steden, in de suikerraffinaderijen bij de bakkers en de slagers; wie doen daar het werk? Meestal vreemdelingen, terwijl onze ingezetenen er naar staan te kijken. Bezoek in den zomer het land; wie maaijen voor den landman het gras? wie slaan den sikkel in zijnen oogst? Het zijn al weder vreemdelingen. Meent gij niet dat ons volk dit werk zelf zou kunnen verrigten? Voorzeker zouden zij, zoo zij maar wilden, zoo zij maar lust en ijver hadden. Jong of op middelbaren leeftijd, konden zij dit aanleeren; maar zij ontvangen liever de armenbedeeling, en het ontbrekende halen zij met bedelen op.

Om uw medelijden op te wekken, wenden zij daarbij allerlei rampen voor; onderzoek het van nabij, en gij zult meestal bevinden dat het leugentaal was. Sommigen klagen over ligchaamsgebreken, maar deze zijn dikwijls verzonnen, of zelfs wel moedwillig veroorzaakt, althans verergerd. Hunne kinderen stellen zij u opzettelijk, half naakt, voor oogen, en zoo zij zelve geene zoo jonge kinderen hebben, huren of leenen zij die van anderen en stellen die aan koude en gebrek bloot, om op hunne bedelwandelingen, te meer op uw gevoel te werken. En, wat nog het ergste is, hunne grootere kinderen voedden zij van jongs af, in deze ellendige, den mensch van alle eergevoel en zedelijkheid beroovende kostwinning op. Die ongelukkige kinderen, afgerigt op leugen en bedrog, worden, te huis komende, als zij niet genoeg hebben te zaam gebedeld, nog dikwijls met honger en slagen gestraft. Zoodanig is de opvoeding van die ongelukkige schepselen! Kondet gij hen eens van nabij zien in hunne woningen, en de gesprekken met hunne ouders aanhooren; gij zoudt vragen: » Zijn dit menschen, redelijke zedelijke schepselen, die eene ziel te verliezen hebben?"

Wat al uit zulk eene levenswijze, uit zulk een volslagen gemis aan alle opvoeding moet voortkomen, dit zou te veel zijn, hier uiteen te zetten. Het laat zich ook gemakkelijk raden. Een nadeel slechts van deze kinderen-bedelaars wil ik met een enkel woord aanstippen: het gemis namelijk aan school- en godsdienstig onderwijs. » Goede scholen," las ik onlangs, » maken schavotten en bedelaarshuizen zeldzamer, en de gulden aan de school besteed, wint er twee aan gevangenhuizen uit."

En, of wij nog niet genoeg hadden aan bedelaars uit de landskinderen, zoo nemen wij er nog op uit vreemde oorden. Want, wat zijn de orgeldraaijers en andere straatmuzijkanten, de jongens met gedresseerde honden en apen, en dergelijke straat-kostwinning, anders dan bedelaars? en zijn zij niet veelal buitenlanders? Men heeft mij zelfs verzekerd, dat er in Amsterdam een depôt of kantoor bestaat, waar men jaarlijks een zeker aantal van dat slag van volk uit Tyrol ontbiedt. Vindt men goed, dat er bij de straat geörgeld en door kinderen, honden of apen gedanst worde, men behoeft daartoe waarlijk niet de voorwerpen uit vreemde landen te laten komen.

Wat ik u dan bidden mag, waarde landgenooten, geeft niet langer aan onbekenden, vooral niet aan hen, die bij den weg bedelen, allerminst aan kinderen. Plant niet daardoor het bedelaars-geslacht voort. Moedigt dat rampzalig beroep niet langer aan. Misschien deedt gij het tot hiertoe, onnadenkend, op het voorbeeld van anderen, uw medelijdend hart spoorde er u toe aan. Ei, overlegt het eens bij u zelven of het wel de ware barmhartigheid is, luiheid, armoede en zedeloosheid voort te helpen? het bij de straat loopen der kinderen en hun niet schoolgaan aan te moedigen? Geeft hierin een goed voorbeeld, en doet uw best, dat, ook door uwe medewerking, eene der bronnen van armoede en zedeloosheid in Nederland worde gestopt. Mogt toch ieder van deze waarheid doordrongen zijn of worden: *bedelary is de kanker van een land!* *(Stoomp.)*

LETTERNIEUWS.

KLAGT over voortdurende SCHENNIS der GRONDWET, door voortdurende REGTSWEIGERING, gezonden aan Z. M. den Koning, WILLEM II, door Mr. EMMANUEL FRANS, JOSEPH VAN DEN GHEYN, oud regter ter instructie van het arrondissement Nijmegen, enz.

's Gravenhage bij A. P. VAN LANGENHUYSEN, 1846. 68 blz.

Leefden wij niet in 't godzalige Nederland, de daadzaken, door deze brochure aan 't licht gebragt, zouden [...] hebben doen verstommen. Een regter, willekeurig in [...]ne ambtsbediening geschorst, een vader van elf kinderen onverhoord van zijn inkomen beroofd, strijdig met de grondwet, strijdig met alle beginselen van regtvaardigheid; zie[...] eene zaak, overwaardig om voor de vierschaar des publieks gebragt te worden. De verongelijkte schrijver noemt het [...] besluit waarvan hij 't slagtoffer is, eene Russische Ukase, [...] Turkschen Firman; en niemand, tenzij moedwillig blind, zal bij 't lezen dezer bladen, zulke hatelijke namen ongepast vinden.

ALLERLEI.

In Munchen klaagde eene vrouw haren man van poging tot doodslag aan, daar hij haar met HUFELANDS: « *kunst om het menschelyk leven te verlengen*," naar het hoofd ha[d] geworpen. De man verdedigde zich, zeggende, dat zijn vrouw hem insgelijks met het boek: « ELIZA, *of de vrouw zoo als zy behoort te zyn*," naar het hoofd had geworpen. De Regter beval de beide echtgenooten, het welbekende werk van « KNIGGE, *de verkeering met menschen* te lezen.

ADVERTENTIEN.

Uit de hand te koop

eene VISCH-SCHUIT of SCHOKKER, volgens Meetbr[ief] groot 20 Tonnen, ongeveer 12 jaren oud, en zulks [met] daartoe behoorende SLOEP en verderen COMPLETEN I[N]VENTARIS; — thans liggende in de Haven van Vlissingen. — Nadere informatien te bekomen bij *WILLIA[M] FAGG*, zeilmaker aldaar. *Brieven franco.*

J. HOUBAER,

te Vlissingen in de Walstraat, No. 8, Zierikzee in de Po[...] straat, No 111, heeft weder ontvangen een ruim assortement van LAKENS, in verschillende kleuren en kwaliteiten, sup[er] fijn UNIFORM-LAKEN, en verschillende soorten van nieuw uitgekomene BROEK- en VESTENSTOFFEN.

Door de ruime keus en deugdelijke kwaliteiten, welke h[ij] in deze het genoegen heeft zijne Begunstigers te kunnen aa[n]bieden, doen hem hopen ook dit jaar hun vertrouwen [te] verwerven.

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden,

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Mei 1846.

Van Middelburg.					Van Rotterdam.				
Dingsdag	5,	's mr.	6	ure.	Dingsdag	5,	's mr.	10½	ur[e].
Woensdag	6,	«	7	«	Woensdag	6,	nm.	12	«
Donderd.	7,	«	8½	«	Donderd.	7,	's mr.	11½	«
Vrijdag	8,	«	8½	«	Vrijdag	8,	«	4	«
Zaturdag	9,	«	9½	«	Zaturdag	9,	«	3	«
Zondag	10,	«	10	«	Zondag	10,	«	4	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 2. Mei. Sedert den 30. April zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Robert, K. Zillmers, Straalsund, Conte Zichy, M. C. di Cosm[...] Odessa, beide tarwe; Philomene, J. Christu, Liverpool, Pigi[...] J. de Merre, Exeter, Gipsey, O. Carr, Lundstrom, alle ballast; Amicitia, H. Ruyl, Cette, Phoenix, A. Kuiper, Liverpool, beide stukgoed; Ariandie, N. Veron, Memel, hout; Stalborg, H. [...] Madsen, Naksdov, Inger Johanna, T. O. Larsen, Rostock, beide graan; Annegina Elsina, R. J. Kuiper, Londen, tarwe en rij[...]

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze ree[de] naar zee gezeild.

De Zeemeeuw, O. M. Noordbeek, Lissabon, Rebecca, [...] Bringman, New-Castle, Eintracht, D. A. Andersen, Scabam, Svenders Mathilda, H. H. Holmark, Oostzee, die zwey Bruder, J. Jensen, Hartlepool, Dagmar, P. Berg, New-Castle.

Van Gend gezeild:

Aaron, J. A. Meijer, stukgoed, Hamburg.

Van Brussel gezeild:

Emanuel, T. Clausen, ballast, New-Castle.

Van Vlissingen gezeild:

De Triton, J. M. Tanger, ballast, New-Castle.

Intusschen was de zaak der godsdienst aan den regtervleugel in gevaar; Doria had gemeend het plan van aanval, hetwelk gebood om regt op den vijand los te gaan, te moeten wijzigen, en uit vrees van omsingeld te worden, viel hij aan op de gallei, welke het laatste punt der Turksche divisie uitmaakte. Ulucciali had deze manœuvre noodlottig kunnen doen worden voor het Christenleger; doch hij verzuimde zulks, door al zijne krachten aan te wenden tegen het centrum; hetwelk Doria blootstelde, en de Genuesche galleijen begonnen reeds in wanorde te trekken, toen don Juan, van Perfau bevrijd zijnde, met zijn noodlottig zegeteeken aan den mast, schrik onder de Turken kwamen brengen, en ten tweedemaal de overwinning besliste.

Woedende liet Uluccial de prooi glippen, welke hij reeds als de zijne beschouwde, en was op zijne beurt genoodzaakt te wijken. Hij passeerde de geheele linie van bataille, alle kanonschoten beantwoordende, en verwijderde zich fier als een leeuw, die het verwoesten moede is. Meer dan eens maakte hij nog front tegen de schepen, die hem vervolgden, en hield niet op met schieten en vernielen, dan toen de nacht den vijand aan zijn oog onttrok.

Nadat de overwinning beslist was, duurde de strijd tusschen enkele schepen den geheelen dag voort. De zee opende hier en daar eenen afgrond, als een eervol graf, voor het een of ander schip, dat sprong; zij rolde in het roode schuim harer golven door elkander, de dooden en de levenden; aan al de schepen der Christenen hingen groepen menschen, die weder in het water nederploften met afgehouwen handen, en, wanneer dit aan de ongeloovigen mislukte, dan schenen vuur en water, alsof zij Muzelmannen geworden waren, nog aan den Christen de overwinning te betwisten.

De plaats, waar don Juan zoo roemvol streed, is niet verre van Prevesa. Prevesa is Actium. In onze dagen is eene twist van Europa en Azie nog eenmaal aldaar beslist; in die zeeen heeft het kanon van Navarino het kanon van Lepanto beantwoord:

De Turken verloren te Lepanto meer dan dertig duizend man en hunne geheele vloot; twaalf duizend gevangenen op den bodem hunner schepen vastgeklonken, herkregen de vrijheid, en de overwinnaars overlaadden zich met eene ontzaggelijke buit. Men schonk aan den Paus de twee zonen van Ali, in het begin van den strijd gevangen genomen. Deze overwinning kostte het leven aan tien duizend Christenen.

Na den slag bezocht don Juan al de schepen, om de gekwetsten te troosten, en hen zulke woorden toe te spreken, waarmede oude soldaten hunne nagedachtenis decoreren. Terwijl hij zich op het escader van Rome bevond, naderde hij eenen gekwetsten wien de regterarm en hand waren afgeschoten, terwijl hij wonderen van dapperheid verrigtte; de veldheer sprak lang en in het geheim met hem. – De man, wien deze eer ten deel viel, was een Spanjaard, geworven voor de dienst van den Paus, door ellende en gebrek uit zijn land verdreven, en te Rome even ellendig en ongelukkig als te Madrid, was hij kamerdienaar geweest van den kardinaal Jules Aquaviva: – Het was Michel Cervantes.

VI.

Algiers.

Den 26. september 1570 werd het spaansche galeischip, de Zon, hetwelk een convooi soldaten van Napels naar Carthagena, overbragt, op de hoogte der Balearische eilanden aangevallen en buit gemaakt door den vreesselijksten der Algerynsche zeeroovers, Arnaut Mami, die zich door zijne wreedheden tegen de Christenen eenen gevreesden naam had gemaakt. De buit werd volgens gewoonte in de haven verdeeld, en Mami kreeg voor zich een' slaaf, welke onder de Europeanen Michel Cervantes Saavedra heette, en door hem werd bijgenaamd: de Verminkte, uithoofde van dezen ligchamelijken toestand. Arnaut Mami stond bekend als een wreed meester, die zijne slaven de hardste proeven deed ondergaan, ten einde hen des te gereeder te doen besluiten, om zich tegen een goed losgeld vrij te koopen, doch hij vond in dezen meer standvastigheid dan hij wreedheid bezat, en zulk eene groote stoutmoedigheid, dat hij hem altijd ongestraft liet. Cervantes beproefde intusschen alle middelen om zijne vrijheid te herkrijgen; drie of vier malen was hij op het punt van verbrand of aan den paal gespitst te worden, doch ontkwam telkens zijne straf door deze te braveren. Eindelijk verdwenen er veertien slaven achtereenvolgens uit Algiers, en Michel Cervantes behoorde onder dat getal.

Een officier van het Serail, Hassan genaamd, een Grieksch renegaat, bezat buiten de stad een' heerlijk gelegen tuin, vanwaar men gelijktijdig de witte huizen van Aldiezair amphitheatersgewijze, te midden der groene velden zag liggen, en de zee, welke na het strand bespoeld te hebben, zich weder verwijderde, [zoo] dat het azuur harer golven zich vermengde met de laatste tint van den horizont. Hassan stelde dezen tuin op hoogen prijs [en] deed denzelven bebouwen door een' Navarrees, zijn' slaaf. De man, die geenszins genoegen vond in het prachtige gezigt, [dat] zich aan zijn oog vertoonde, wijl hij aan gene zijde van den horizont eene familie had, in wier kring zijne plaats ledig was, [had] reeds jaren gewerkt, om in een afgelegen gedeelte van den tuin eenen onderaardschen weg te graven, welke op de kust uitkwam; hierin vereenigde hij eenige andere spaansche slaven, ten einde met hen gebruik te maken van eene gunstige gelegenheid om te ontsnappen, welke de nabijheid der zee welligt zoude aanbieden.

(Vervolg hierna)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.